

DIRECTOR
Dr. ALEXANDRU RUSU

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BLAJ - JUD. TARNAVA MICĂ

INSERATE:
Un șir garmond: 6 Lei. La
publicări repetate după
:: :: învoială :: ::

Unirea

REDACTOR RĂSPUNZĂTOR:
Dr. AUGUSTIN POPA

ABONAMENTUL
Pe un an . . . 200 Lei
Pe 6 luni . . . 100 Lei
Pentru străinătate 400 Lei
Numărul 4 Lei

Foaie bisericească-politică. — Apare în fiecare Sâmbătă.

Un habotnic

Din „argumentele” referitoare la Concordat ale
dlui Popescu Tudor

Săptămâna din urmă ne-a adus, alături de alte multe surprize, și reînvierea cenzurei militare, care oprește din nou orice discuție asupra „chestiunii închise” și astfel, pentru a nu oferi cititorilor noștri o pată albă pe această coloană, găsim a fi potrivit să le dăm un lucru nu mai puțin interesant: Câteva din „argumentele” cari l-au făcut pe d. Popescu Tudor să alarmeze opinia publică cu o altă „cea mai mare primejdie națională actuală a României”.

Iată cum prezintă d. P. T. interesul îndoit pe care l-a avut în vedere episcopii uniți, în stăruințele cele-are fi la guvern pentru încheierea concordatului:

O agitație publică și susținută nu se poate face decât de un anumit agent, care să fermenteze interesul lui în pasiune și să producă agitația. Acest agent este clerul român unit (aici se înșiră toți episcopii), cari au un îndoit interes:

a) Să se recunoască oficial de către statul român Unirea dela 1700, adică sfârșirea suferințelor neamului nostru ortodox în două părți și trecerea prin violență la catolicism a 1 milion jumătate Români. Aceasta, pentru că actul „Unirii” a fost săvârșit și recunoscut la 1700 de către imperiul austriac, sub a cărui stăpânire se găsea atunci Transilvania, dar dela 1918 când am cucerit noi Transilvania, statul român n'a recunoscut, ci numai tolerează această „Unire”. Clerul român unit, se teme cu drep cuvânt ca nu cumva, după cum statul austriac de atunci pentru interesul lui a făcut unirea tot astfel, statul român tot pentru interesul lui s'o desfacă.

b) Au interesul ca, după ce Unirea va fi oficial recunoscută, să transforme Unirea în catolicism adevărat și oficial. În adevăr Papa întrebuițează mijlocul acesta al „Unirii” pentru a rupe dela bisericile ortodoxe părți din credincioșii lor, dar nu recunoaște acestor „uniți” calitatea de catolici adevărați, și prin urmare nu dă mitropolitilor și episcopilor uniți dreptul de a ajunge și Papă. Ca să ajungă la aceste demnități, ca să poată să ajungă să poarte pălărie de Cardinal și, în sfârșit, ca să poată spera să ajungă Papă, jumătate Dumnezeu, infailibil ca și Dumnezeu, universal și omnipotent pe pământ ca și Dumnezeu, căci pe când pământul are mulți împărați, și mai mulți regi și nenumărați prinți, are însă un singur Papă, la poarta căruia a stat în genunchi trei zile și trei nopți, la Canosa, împăratul german Henric IV, și al cărui pantof îl sărută și astăzi, în genunchi, ori cine merge în fața lui; ca să-și satisfacă această ambiție personală, mitropolitul și cei patru episcopi uniți de mai sus, luptă pentru a deveni catolici adevărați cu toți credincioșii lor, cari până astăzi au fost ortodocși, și numai „uniți” cu Roma.

Ofensiva spiritului

Gânduri de actualitate — Armele prin cari se poate câștiga biruința spiritualității — Adevăratul izvor al renașterii noastre

de A. C. ALBINUS

Sunt epoci, în cari se întunecă spiritul. Ca în întâiele trei zile ale creațiunii, când în jurul globului terestru plutiau gazele fierbinți, nebuloasa din care s'a format satelitul de mai târziu, Luna, nori atât de groși, încât abia pătrundeau puține raze dătătoare de viață, — așa în aceste epoci viața oamenilor pare lipsită de razele calde ale spiritualității. Așa este și epoca noastră postbelică. Patimi surde clocoțesc în sânul marelui familii a oamenilor. Scăpată din încătușarea de pe vremea marelui războiu, omenimea vrea destindere. Așezările de stat pare-că stau deasupra vulcanilor, cari din ceas în ceas amenință cu erupție.

O parte a omenimei a trăit, vreme îndelungată, în tranșee, în spaimă continuă, riscând, clipă cu clipă, această viață pământească. Leșiți din tranșeele pericolelor și privațiunilor, se simt cu mai multe legături legați de acest pământ, decât mai înainte. Ceealaltă parte, a îndurat mizerii nenumărate. Și unii și alții, scăpați de atâta sbucium, se aruncă în brațele materialismului.

Marea liniștită a vieții omenești s'a înviforat, după cuvântul Domnului: „Satana v'a cerut pe voi, să vă cearnă...” (Luca 22, 31). Sămânța negațiunii și îndoielii a rodit păcatul și întreg cortegiul de mizerii morale și materiale. Acesta este izvorul furtunii, care primejduiește prosperitatea și viitorul pașnic al omenimei.

Singura instituție care poate să ne salveze din vâlmășagul haotic, în care ne zbatem, este depozitara revelației divine, biserica lui Hristos. Și aceasta, mai pronunțat decât oricând, a început opera de mântuire. O adevărată ofensivă a spiritului.

Ca fii credincioși ai bisericii creștine, trebuie să ne raliem și noi cu tot sufletul la această luptă, pentru a putea răsturna, cu un ceas mai de vreme, idolul materiei și injustiției, și a reîntrona spiritualitatea și dreptatea. Dar, pentru că munca noastră să aibă sorți de izbândă, va trebui să ne înarmăm sufletul cu armele, care în toate vremile au făcut din luptătorii pentru cauza spiritualității, ostași neînfricați. Iar armele biruinței sunt acestea:

1. *Supunerea totală și atașarea necondiționată de Dumnezeu.* Aceasta este povața care se desprinde din cea dintâie luptă, dată pe această temă. Lupta între îngerii buni și cei răi. De o parte, superbia și ura și nesupunerea, exprimate în lozincă: „Non serviam!” De altă parte, supunerea totală, ascultarea necondiționată, adorația profundă a lui Dumnezeu,

exprimate prin numele conducătorului (Mihael), care sună ca o comandă: *Quis ut Deus?* Pot să fie cât de mari și strălucite însușirile și puterile Luceafărului „celce răsăria dimineața” (Isaia 14, 12), ca cea dintâiu creațiune a lui Dumnezeu, și oricât de nesfârșite ar fi oștile îngerilor răzvrățiți, sfârșitul luptei trebuie să fie fatal pentru ei. Ingerii cei buni dispuneau de o armă invincibilă: *contactul intim*, prin adorație și supunere, *cu Dumnezeu.*

Și azi, în ofensiva noastră contra materialismului, armă nebiruită avem în sincera și necondiționata atașare de Dumnezeu, credința întreagă, împlinirea neprecupețită a tuturor preceptelor divine. Luptă cu nădejdi de reușită nu va putea să poarte nici biserica aservită statului, nici guvernul ateu care va lua jumătăți de măsuri, având ca principiu morala dublă, răspândind la sate creștinismul și permițând în lumea intelectualilor răspândirea tuturor principiilor subversive. Clerici și laici, bogăți și săraci, învățați și neînvățați să simtă nevoia imperativă a contactului cu Dumnezeu, și din această legătură intimă să scoată energia indispensabilă, pentru a zăgăzui răul și a prepara biruința definitivă a spiritualității.

2. A doua povață ne-o dă viața vechilor creștini. În viața lor vedem verificată puterea de rezistență a unei noi arme: *arma dragostei creștinești.* Vechii creștini aveau teologie săracă — dogmele nu erau încă amănunțite, încă nu era evoluată, în toată strălucirea sa de mai târziu, filosofia creștină — aveau, însă, practica teologiei. Aveau ceremonii simple. Le lipsiau băsilicele și domurile magnifice. Artele încă nu erau făcute slujitoare bisericii. Nu erau nici atâtea titluri ierarhice — aproape numai celea de instituție divină —, nici onoruri. Aveau însă, în schimb, practica vieții creștinești, virtuți strălucite. Dragostea creștinească umplea toate inimile. Și această dragoste, dusă până la sacrificiu, a stors admirația păgânilor, încât exclamau: „Vedeți, cum se iubesc creștinii unii pe alții!” O adevărată revoluție a dragostei a fost epoca veche a creștinismului. Revoluție blândă și pașnică care, însă, a răsturnat toată ordinea socială, bazată pe sclavagiu și tiranie, și a întemeiat o nouă așezare socială, având la temelie mila și dragostea și dreptatea.

Dar azi, pe urma păgânismului modern, s'au înstăpânit curente anarhice care primejduiesc toate realizările creștinismului. Locul milei l-a ocupat cruditatea, dragostea creștină e înlocuită cu egoismul orgolios, și drep-

tatea e desființată pe toată linia, nevoită să dea loc forței brutale și feroce. Pentru a reîntrona ordinea socială disturbată, e nevoie de toată dragostea creștinească. Această dragoste va cimenta legăturile între clasele sociale, va face mai ușoară ascultarea și va întruni într'un mănunchiu toate forțele, făcând din toți creștinii o armată glorioasă și invincibilă în slujba spiritualității.

3. A treia armă ne-o arată istoria tristă a sectelor care s'au despărțit, în cursul vremilor, de centrul creștinătății. Istoria bisericii ne arată, că au fost secte, cari au întrecut biserica lui Hristos cu puterea și numărul credincioșilor. „Ingemuit orbis”. Și nu numai odată s'a văzut în cursul istoriei, cum așezământul divin era călcat și aproape desființat. Totuși bărbații clar văzători, de orice religie ar fi dâșii, din experiența trecutului fac deducții sigure asupra viitorului, și spun că biserica romană, care a văzut apariția și dispariția atâtor secte și care a văzut și apariția sectelor existente, va vedea sfârșitul fatal al tuturor așezărilor cari n'au fost întemeiate pe stânca indestructibilă: verhovnicul apostolilor, sf. Petru.

Și oricât de onorabile ar fi năzuințele acestor sectari, oricât de bine chibzuite ar fi planurile lor de regenerare morală, de înfrățire și împăciuire a popoarelor prin biserică, toată străduința lor va fi o muncă sisyphică, până când nu vor restabili *unitatea de iubire cu biserica romană*, care, după cuvântul sfântului Ignatie († 107), stă în fruntea comunității dragostei creștinești. Ura, oricât ar clocoti, îngheață inimile; indiferentismul lăncezește. Nici una, nici alta nu poate suplini unitatea dragostei. Aceasta, singură, încheagă forțele și prepară biruința.

Ce fericit ar fi neamul nostru dacă, în urma sfaturilor necuprinse ale Providenței, i-s'ar deschide cu un ceas mai curând calea spre centrul creștinătății și latinității! Câte energii nebănuite ar răsări din sânul acestui popor tânăr și viguros, în contact cu Urbea eternă, care ne este de două ori mamă. Biserica ar câștiga forțe noi în poporul nobil și o punte puternică pentru o mai largă universalitate. Iar patria noastră ar face cel dintâiu pas serios, spre glorie.

Dar și biserica noastră, unită cu Roma mică cum este, cuprinzând numai o parte a neamului, va face o operă din cele mai frumoase, dacă cu toți fiii săi se va angaja la marea ofensivă a spiritului. Sporind în fiii săi adorația față de Dumnezeu, dragostea fraternă și încopciindu-se cu legături indestructibile de centrul bisericii, *va pregăti siua cea mare a biruinței spiritualității* în sânul acestui popor.

O nouă declarație a dlui ministru Al. Lapedatu. Fiind iminentă depunerea proiectului pentru noul regim cultelor, „Adevărul” din București a ținut s'a ceară asupra lui un nou interview dlui ministru al cultelor, din care reținem și noi următoarele părți referitoare la chestia averilor bisericesti:

„Impărțirea averilor bisericesti, în cazul trecerii dela o biserică la alta — a spus d. Alex. Lapedatu — fiind o chestiune extrem de delicată, e greu de găsit o formulă mulțumitoare pentru toată lumea. Cel mult se poate ajunge la o soluție acceptabilă, care să poată înlocui cu mai multă imparțialitate procedarea uzitată până acum.

„In direcția aceasta găsec ca cea mai practică soluție, deferirea cazurilor justiției, ale cărei hotărâri, bazate pe cel mai profund spirit de obiectivitate, vor fi primite cu toată încrederea.

„Un lucru însă a mai rămas de lămurit: *Dacă justiția se poate pronunța în asemenea cazuri.* Asupra acestui punct, am cerut părerea mai multor juriști de seamă și, după o cercetare minuțioasă a chestiunii, aceștia au ajuns la concluzia că neînțelegerile pe chestiunea averilor bisericesti pot fi deferite, spre judecare, justiției.

„Consultațiile în acest sens le voi continua și sper că formula definitivă, cu privire la împărțirea averilor bisericesti introdusă în legea cultelor, va rămâne aceeași.” —

Departa de a se gândi la un aranjament care să respecte canoanele inalterabile ale bisericii noastre, d. ministru Lapedatu se gândește deci — cum vedem — la o diversiune, cercând să treacă diferendele asupra averilor bisericesti în competența justiției, fără a aduce în cauza lor o lege care să fie un normativ sigur în judecarea acestora.

Față de situația imposibilă de până acum, când atari chestii se aranjau — fără orice competență — din partea organelor administrative, trecerea acestor cauze în competența justiției, este incontestabil un câștig, dar fără o legiferare pozitivă în meritul chestiei situația rămâne în mare aproape aceeași.

De aceea nu eredem, ca soluția dlui Lapedatu să poată fi acceptată.

In jurul comediei încreștinării celor 89 „mahomedani”. Ocupându-se și ziarul „Cuvântul” de înscenarea ridicolă a încreștinării celor 89 țigani nebotezați — pe cari oficialitatea ortodoxiei bucureștene i-a declarat „Turci” și „mahomedani” —, scrie în numărul său dela 29 Oct. c. următoarele:

„Povestea cu creștinarea ne desvăluie mentalitatea ciudață a unora din conducătorii noștri bisericesti. La cei din jurul S. S. Patriarhului, la informatori, mă gândesc.

„Admițând chiar, că „cei 89” ar fi fost mahomedani veritabili, mahomedani 3 peceți, nu poți fi decât zăbavnice la pricepere când crezi că astăzi este nevoie de o creștere a ortodoxismului în întindere, nu în adâncime; când pui atâta preț pe această strădanie, încât o distingi (preotului creștinător i-s'a dat anume brâu roșu!), iar munca istovitoare, zi de zi, ceas de ceas, pentru mântuirea sufletelor botezate, o ignorezi. Fiindcă sunt în București preoți cari se ostenesc pe acest teren și au succese frumoase. Dar, de obicei, aceștia n'au brâne roșii; sunt ignorați de cei din dealul patriarhiei. Să nu mi-se spună că nu poți fi mântuit, dacă nu ai fost mai întâiu botezat. Dar cei botezați sunt oare mântuiți? Socoteala asta și-o fac ortodocșii noștri de profesie, toți cei botezați sunt creștini; se trage linie, se adună și se trece mai departe... la vânare de păgâni. Să le fie de bine! Aștia sunt fericiții nătărăi cu trecere în cercurile „ortodoxe”.

„Despre cei din dealul patriarhiei spune lumea că n'ar fi de loc neînțelegători; că s'ar prezenta destul de bine. I-am văzut și eu: unii din ei sunt, într'adevăr, bine legați. Totuși s'ar putea să nu priceapă anumite lucruri.

„Iar dacă le pricep și cu toate acestea se felicită de efectul prafului aruncat în ochii oamenilor cumsecade, atunci ce merită? „O, suflete ticăloase! O, judecată viitoare!” striga Ilie Miniati, chiar când avea sufletul pe care-l avea.” —

Am reținut aceste constatări ale „Cuvântului” spre a sublinia și din partea noastră, că înainte de orice „vânare... de păgâni”, „mahomedani” și „uniți”, ortodoxia noastră ar trebui să vadă de „adâncirea” vieții sufletești a propriilor săi credincioși, mireni și clerici

deopotrivă, pentruca să se pună odată capăt la rușini ca această „încreștinare de mahomedani”, care s'a putut întâmpla chiar în capitală, și încă cu asistența a însuși patriarhului țării.

Ceice sunt în stare să sesizeze întregă gravitatea acestei rușini nemaipomenite, știu foarte bine, că ea nu atinge numai ortodoxia, dar compromite în fața lumii civilizate chiar și calitățile etnice ale neamului nostru, ceea ce n'ar trebui lăsat, credem, fără a pedepsi exemplar pe ceice s'au făcut, evident cu bună știință, vinovați de această inscenare.

Fapte grăitoare

Momente de viață ale catolicismului francez din zilele noastre *)

Pe întâia pagină a revistei parisiene „L'illustration”, pagină rezervată aproape exclusiv evenimentelor cu caracter mondial, numărul dela 11 Iunie c. are o splendidă gravură: „Procesiunea de încheierea sărbătorilor Maicii Domnului dela Chartres.” Articolul lămuritor intitulat „Sărbătorile mariale dela Chartres” cuprinde următoarele: Mărețe solemnități religioase. Sărbătorile mariale (Maria) s'au desfășurat în vreme de o săptămână în minunata catedrală gotică dela Chartres pentru a comemora nouă sute de ani dela fondarea cavoului de către episcopul Fulbert și pentru a evoca în aceeași vreme, marile ceremonii ale miilor de ani dela hărăzirea voalului Fecioarei dela Chartres de către Carol pleșuvul, ceremonii săvârșite acum 50 de ani.

Aceste sărbători, la cari au luat parte un mare număr de demnitari ai bisericii și pe cari le-a prezidat Cardinalul Dubois, Arhiepiscopul de Paris, desemnat ca legat al Papei, s'au terminat în 6 Iunie, printr'o procesiune de încheiere, care a fost o adevărată apoteoză. O mulțime de 50.000 de persoane a văzut unul din cele mai minunate alaiuri, cum de foarte multă vreme n'a mai brăsdat această bătrână cetate mistică. Dupăce vreme de trei ceasuri, au plimbat în orașul gătit, înflorit, povoazat, statuile miraculoase ale Fecioarei dela Pitier, a Maicii Domnului dela Sous-Terre și racle de aur cu prețioasa relicvă a voalului Fecioarei, procesiunea, desfășurată pe mai mult de un Km., s'a regrupat în tinda catedralei și Cardinalul legat a dat binecuvântarea papală din înălțimea unei tribune, ridicată în dreapta fațadei. A fost clipa cea mai mișcătoare și cea mai măreață a acestor serbări, cari vor lăsa o adâncă amintire în orașul, care a văzut Papi drept pelerini și în care sf. Bernard a predicat a doua Cruciadă.

De desuptul acestui articol o gravură, în largul întregii pagini, înfățișează această clipă.

Numărul din 21 Mai 1927, al aceleiași reviste, ne înfățișează pe d. Herriot, ministrul instrucției publice franceze, primit pe pragul catedralei din Reims de cardinalul Luçon, arhiepiscopul cetății, unde „se pomăzuiau de domnie” — vorba cronicarului nostru — regii Franței. E vorba de „inaugurarea celor dintâi reparații esențiale, cari la 9 ani după sfârșitul războiului, redă cultului întregul gloriosului edificiu. Reparatiile nu puteau fi făcute de guvernul francez. Norocul a fost un dar al miliardarului american Rockefeller. După opt ani de muncă cu tâlc și după o cheltuială de 12 milioane de abia s'a adus catedrala în stare

*) Ca un semn al unei tot mai bune aprecieri a mișcărilor religioase din sinul catolicismului, „Preotul ortodox” — un bărbat de seamă al ortodoxismului „nehabotnic” din vechiul regat, care a mai scris în aceste coloane — ne trimite șirele foarte interesante de mai jos, cărora le facem loc cu multă plăcere. N. R.

de a se putea slugi într'ânsa. Restul de milioane de franci până la 50 va trebui cheltuit pentru a fi reparată definitiv. Carnegie, celalalt mare binefăcător miliardar american, gelos de darul lui Rockefeller, suportă cheltuiala zidirii bibliotecii catedralei reimsiene. „Cum să nu pună Franța, a spus emoționat d. Herriot, cea mai bună parte a bunăvoinței sale spre a repara acest monument, care este centrul istoriei sale, monument care a văzut ivindu-se zorile independenței sale, tinda în care într'o bucuroasă dimineață, mulțimea se înghesuia ca să apuce mâinile binefăcătoare ale Ioanei d'Arc și să atingă micul său inel de alamă, această catedrală, în care la patru veacuri după aceasta se făcea încă slujba ungerii regilor și visările lui M. de Chateaubriand“.

Reparația, care a făcut să se găsiască temeliiile bisericii din veacul V, în care a fost catehizat Clovis, nu e oare mai simbolică decât ruina în care unii ar fi voit să lase catedrala. „Ea va mărturisi puterea de reținere, puterea de viață a țării noastre, a spus d. Herriot. De mai bine de 15 veacuri pe această porțiune privilegiată a solului național, asupra căreia, opestrucă e unul din ținuturile cele mai expuse ale țării noastre, năpădirile vrăjmase, războiul, nenorocirile de tot felul, s'au abătut și pe culmea unde 15 veacuri se afirmă și se rezumă și pe edificiile cele mai modeste cari o au precedat. Cum să te îndoiști de puterea unei nații, care se recreiază astfel numai decât, care repară și animează din nou viile sale puteri, opunând neîncetat violenții din partea elementelor sau din partea oamenilor suveranitatea geniului său“.

Cele din urmă cuvinte, sunt sigur, au fost inspirate ministrului Herriot, de creștinătate, fiindcă singur suveranitatea geniului creștinesc biruște în veșnicie violența oamenilor și a elementelor. Oricum, catolicismul francez prin meștesugirea înțeleaptă a lui Dumnezeu, a făcut pe d. Herriot, care mai ieri alaltăieri vorbea unei Camere anticreștine, să vorbească în catedrală din Reims de violența elementelor și a oamenilor, violență pe care o sparg temeliiile creștine ale unei catedrale bombardate.

În acelaș număr, o gravură înfățișând *binecuvântarea mulțimii dinaintea catedralei din Orleans* — civis Aurelianorum —, cu prilejul sărbătorilor în cinstea Ioanei d'Arc, și o dare de seamă a acestor serbări, la cari guvernul a trebuit să se lase reprezentat. —

Și acum *concluziile scurte și precise*: Când catolicismul francez are atâtea cuiburi, cari sfidează o cutezătoare eternitate: *Reims* cu catedrala, *Chartres* cu voalul Fecioarei, *Orleans*, fundația împăratului Aurelian, *Lourdes*, cu minunile, pentru care „La Croix“ face colecție publică de 1 și 2 franci pentru a trimite acolo pe neputincioși, ne dăm desăvârșit de bine seama *de ce sf. Părinte a simțit de de a sa datorie să pună stavilă mișcării „L'Action française“ a lui Charles Maurras și Leon Daudet.*

Maurras & comp n'admit adevărată dumnezeirea creștinismului, ci numai disciplina catolică. Într'o carte protestantă „Jésus ou Barabbas (1925 Paris), la pg. 140 jos citim: „Mărturisim că unii dintre apărătorii romanismului (legătura strânsă cu Roma) au un ciudat sistem de a-l recomanda. În ochii lor, el este o subțiere oportună a veninoasei Evanghelii prin contra-veninul păgânismului.“ Aceasta este *tesa ateilor* (sublinierea noastră), cari au formulat crezul neomonarhismului pozitivist. La pg. 148 se vorbește de Maurras, care face din Mântuitorul „un bizar Isus“. La pg. 162 se citează după d. Charles Maurras: „Nu este decât o singură adevărată virtute: forța“.

Iată de ce credem, că bine a făcut sf. Pă-

rinte, anatemizând ateismul neomonarhiștilor, cum le zice Wilfred Monod — autorul cărții citate — celor dela „Action française“.

Preotul ortodox.

„Pentru apărarea statului“. Sub acest titlu se publică în gazetele guvernului textul unui proiect de lege, depus zilele trecute la Camera, unde fiind declarat „urgent“ se va promulga desigur ca lege zilele acestea.

Il dăm și noi, fiindcă legiuitorii au ținut să facă în el mențiune specială de „membrii Clerului, de orice categorie“ și astfel credem că e bine ca dispozițiile noiei legi să fie cunoscute cât mai curând din partea acestora.

Ele sunt următoarele:

„La art. 11 din legea pentru reprimarea unor infracțiuni contra liniștii publice, publicată în „Monitorul Oficial“ Nr. 279 din 19 Decembrie 1924, se adaugă următorul alineat final:

„Oricine va întreprinde, sau va încerca o acțiune, prin viu grai, prin scris, sau prin orice mijloace, care ar avea de scop de a unelti împotriva așezămintelor prevăzute în Constituție a formei de guvernământ, sau a așezării monarhice, va agita, sau va încerca să facă agitație, din care ar rezulta un pericol pentru siguranța Statului, astfel cum este statornicită prin legi, se va pedepsi cu închisoare dela 6 luni până la 5 ani, cu amendă dela 10.000 la 100.000 lei și cu interdicțiunea corecțională.

„De asemenea se vor pedepsi cu închisoare dela 6 luni la 2 ani cu amendă dela 5000 la 50.000 lei și interdicțiunea corecțională aceia cari vor răspândi prin viu grai, prin scris, sau prin orice fel de mijloace, știri tendențioase privitoare la schimbarea așezămintelor prevăzute în Constituție, a formei de guvernământ, sau a așezării monarhice.

„Agenții provocatori și complicii se pedepsesc cu aceeaș pedeapsă.

„Funcționarii publici și ai așezămintelor puse sub controlul Statului, precum și membrii clerului de orice categorie, cari se vor face culpabili de faptele de mai sus, vor fi suspendați din funcțiune din momentul deschiderii acțiunii publice, în contra lor, reținându-li-se și salariul.

„Condamnarea atrage pierderea definitivă a funcțiunii, fără să mai fie nevoie de aplicarea art. 58 din statutul funcționarilor publici“.

Strasnică lege! Vrednică de-a fi fost apostrofată din partea dlui I. Maniu — în momentul când a fost depusă la Camera — cu vorbele: „Nu V'ajunge Davidoglu?!“

Știri mărunte

Personale. *Interesele deosebite legate de chestiile la ordinea zilei în discuția Senatului și alte afaceri foarte importante, au îndemnat pe p. mitropolit VASILE să plece Marția trecută la București, unde va căuta să ia contact cu toți factorii cari pot avea un cuvânt hotărîtor în chestiile mari cari ating biserica noastră.*

— P. Ven. Ordinariat de Gherla a numit pe p. Mihail Demeter adm. local la Cămarzana, pe p. Vasile Chira adm. local la Marin, iar pe p. Vasile Radu adm. local la Creaca.

— P. Ven. Ordinariat arhidiecezan a numit pe p. Iosif Balint profesor de religie la liceul de fete din Turda.

Concurs. P. Ven. Ordinariat de Oradea publică, cu terminul de 1 Dec. concurs la parohiile Ghenciu (prot. Carei) și Groși (prot. Criș)

— P. Ven. Ordinariat de Gherla publică, cu terminul de 15 Noembrie, concurs la parohia

Săsar, iar cu acela de 1 Dec. la parohia Șereideu.

Reapare „Păstorul sufletesc“. Un apel pentru abonament și colaborare semnat de p. Emil Bran, vicarul Șimleului și de p. Alimpu Coste, protopop în Ceheiu și unul dintre întemeiatorii dela 1906 ai revistei lunare „Păstorul sufletesc“, care și-a sistat apariția în cursul războiului, anunță că la începutul noului an revista va reapare. Programul îi va fi tot cel vechiu: predici, studii de viață pastorală, și tratate teologice. Abonamentul s'a fixat în 300 Lei pe an. — Alături de „Cuvântul Adevărului“ dela mănăstirea Bicsadului, biserica noastră va avea deci iarăși și-o a doua revistă omiletică, deși credem că i-ar ajunge una și bună. Întrebăm deci: N'ar putea colabora și puterile din jurul „Păstorului“ tot la „Cuvântul Adevărului“?!

Locale. Dumineca viitoare, a săptămânei a noua după Înălțarea sf. Cruci, va predica în catedrală p. Dr. Nicolae Lupu, profesor la Academia de teologie.

— Joia trecută s'au deschis, cu solemnitatea obișnuită, și *cursurile Academiei noastre de teologie*, precum și acelea ale Institutului teologic inferior, alumnii cărora sunt așezati, acum pentru întâia dată, în edificiul lărgit considerabil cu acela al fostului Internat de fete, căruia i-s'au făcut adaptările necesare. Sale de cursuri separate de acelea ale saletor de studiu, o nouă capelă aranjată modern, grădina minunată și alte îmbunătățiri însemnate cari s'au putut face în legătură cu noua clădire, vor contribui de sigur în mare măsură la o tot mai bună îndrumare a instrucției și educației clerului nostru tinăr.

— *Ziua onomastică a M. Sale Regelui Mihai* a fost prăznuită Marția trecută cu solemnitate cuvenită. În frunte cu I. Preasfințita Sa p. mitropolit Vasile — care cu toate greutatele de deplasare inerente stării în care se află a ținut să nu lipsească — au asistat la serviciul divin din catedrală toate școlile și reprezentanții tuturor autorităților. Serviciul a fost pontificat de Mgr. Dr. Ambroziu Cheșianu, vicarul mitropoliei.

— În legătură cu lucrurile pentru noul apeduct, prefectura județeană a aprobat excepțional numai pentru acest an, ca *taxă pentru apă*, câte 300 Lei de cameră. Incasarea ei va întâmpina însă probabil mari greutăți în această vreme de criză a numărării.

— Azi se va da în localul dela Hotelul „Univers“, o *reprezentare teatrală* urmată de dans, aranjată de tinerii meseriași și comercianți români din Blaj în favorul fondului reuniunii. — Începutul la ora 8 seara.

În amintirea episcopului M. Pavel. La 13 Noembrie c. se va ținea la Sighetul Maramureșului adunarea generală a Asociației culturale maramureșene, închinată în întregime memoriei marelui fiu al aceluși ținut, fostul episcop Mihail Pavel, care a fost și un generos mecenat al acestei asociații. Ședința festivă care va avea loc în sala prefecturii județene, va fi precedată de un serviciu liturgic împreună cu parastas, la biserica vicarială. — La aceste serbări inițiatorii invită, și pe această cale, pe toți prietenii culturii și cinstitorii memoriei episcopului M. Pavel.

Curs pentru cantori la Șieu-Măghieruș. P. Ven. Ordinariat de Gherla a autorizat încă din primăvară pe p. Vasile Lazar din Șieu-Măghieruș (jud. Năsăud) să deschidă un curs de cantori bisericești. Conducătorul lui ne anunță acum, că acest curs va începe la 20 Noembrie c. și va ținea, dacă va fi lipsă, până pela Paștile din 1928. Doritorii de-a participa să ducă cu sine un certificat dela Oficiul parohial al comunei, pentru care se pregătesc de cantori, 1000 Lei taxă de înscriere și — ceice doresc și muzică instrumentală — câte o clarinetă B.

Telefonul „Unirii“

P. Cluj. Cele câteva locuri vacante la Seminar se vor putea completa abia după reîntoarcerea dela București a I. P. S. Sale pâr. mitropolit.

„Târnuva“. Dicioșanmărtin. Greșiți foarte mult, dacă credeți că ceea ce am scris referitor la corespondentul DV. în chestia consiliului județan, s'a scris într'un moment de enervare. Nu prea avem momente de „enervare“, și când totuși s'ar întâmpla să dea peste noi, nu ne ocupăm cu redactarea gazetei. Asta pentru orientare și pentru a Vă servi și DV. drept cinozură. — Iacolo, Vă anunțăm că am citit și noi procesul verbal al acelei ședințe de Consiliu și că prezintându-l membrilor blăjeni din acel consiliu, ni-s'a dat declarația că procesul verbal e viciat, urmând ca la proxima ședință să se ceară rectificarea lui și angajarea cu redactarea viitoare a proceselor verbale a unui om care să se priceapă a „reda întocmai“ cuvintele vorbitorilor. Vom vedea atunci dacă Vă mai dă mâna să susțineți că pâr. Dr. V. M. ar fi cerut ca Blajul să nu mai fie capitală de județ. Cât privește apoi chestia reducerii Blajului la rolul ingrat de comună rurală, este deadreptul ridicolă, încât ni-a fost și greu să-l interpelem asupra ei pâr. St. Roșianu. Dar o vom face.

„Telegraful român“. Sibiu. Că fostul nostru prefect de tristă memorie, d. A. Lucescu ar fi fost „avansat“, n'am știut-o, dar dacă este așa să-i fie de bine. Noi ne bucurăm că am scăpat de dsa, fiindcă prea a început să facă „ortodoxie“ din „administrație“, și dacă am îndrăsnit să spunem și cuvântul „înlăturat“, este numai fiindcă noi așa știm, că d. Lucescu totuși ar fi preferit să rămână prefect. — Cât pentru insultele ce ne aduceți în chestia mănăstirii dela Bucium, să nu Vă supărați dacă le taxăm absolut puerile, pentru cari nu se plătește să mai cheltuim un singur cuvânt. Vă rugăm deci încă odată nu bateți câmpii, ci să spuneți: Este, ori nu. Bucium-ul o parohie curat unită și dacă da, cum se face că chiar aici a trebuit să se planuiască o mănăstire ortodoxă. That is the question! Și dacă nu știți englezește, rugați pe d. Scorobeș să ve talmăcească aceste cuvinte.

„Renașterea“. Cluj. Făcând cuvenita distincție între serbările de ordin național și cele strict bisericești, veți admite, credem, și DVoastră că nu „ura“ ne-a îndemnat să desavuăm participarea unor preoți uniți la serbările deschiderii de an a unei teologii, ai cărei patroni n'au pentru biserica noastră decât gânduri de desființare. Acesta, și nu altul, este motivul acelei desavuări, pe care o vom menține tot timpul, cât biserica DV. va înțelege să stăruie în atitudinea păcătoasă și neomească de-a vrea să ne desființeze. Iar cine crede că poate simți altfel, este — o spunem din nou — lipsit de orice demnitate în această materie, unde nu se poate opera cu elemente de alt ordin.

M. Corneni. Am primit 400 Lei. Pentru completarea abonamentului până la finea anului curent. Vă rugăm mai trimiteți încă 130 Lei.

D. Negrești. Am primit 630 Lei. Abonamentul e achitat până la finea anului curent. Numerii ceruți i-am trimis.

Oficial parohial. Șeitin. Confirmăm primirea sumei de Lei 200, abonament pe anul curent.

D. Ciuc-Sângeorgiu. Am primit 100 Lei. Pe anul trecut mai aveți restanță de 65 Lei.

P. Alba-Iulia, Chităm primirea sumei de 380 Lei, abonament pe 1926 și 1927.

M. Blaj. Chităm primirea sumei de 200 Lei, abonamentul pe 1927.

S. Terebești. Primit 200 Lei, abonamentul pe anul curent.

O. Cernăuți. Am primit abonamentul pe anul curent.

M. Rogoz. Am primit 200. Adresa am îndreptat-o.

Sigur și cu mari venite

este postul, pentru care se caută domni cu bună situație și cu garanță materială.

Venitul lunar este de 20—40,000 Lei.

Ofertele, purtând deviza „Europa“, sunt a se trimite firmei: Rudolf Mosse — Oradea, str. Alexandrescu 2.

Consistorul arhiepiscopal gr. catolic din Blaj

Nr. 7200—1927.

Concurs la stipendii.

Prin aceasta publicăm concurs, până la 20 Decembrie 1927 inclusive, la următoarele stipendii:

I. Din fundațiunea „Alexă Bidian“. Stipendii adecvate tuturor nepoților din frați și consăngenilor fundatorului până la gradul IV, fără considerare la natura studiilor, ce le urmează, fie chiar și la măestrii.

II. Din fundațiunea „Augustin Lăday“. Stipendiile sunt destinate pentru tineri români gr.-cat., cu preferință de aceia, cari voiesc a păși pe cariera industrială, comercială, tehnică și agro-nomică.

III. Din fundațiunea „Ioan M. Moldovan“.
1. Un (1) stipendiu de 5000 Lei și un (1) stipendiu de 4000 Lei, destinate pentru studii academice.

2. Un (1) stipendiu de 3000 Lei și un (1) stipendiu de 2000 Lei, pentru elevi la școlile secundare de orice natură. — Consăngenii au preferință.

IV. Din fundațiunea „Ioan V. Rusu“. Un (1) stipendiu de 1000 Lei, destinat pentru elevi ai școlilor secundare. Consăngenii au preferință.

V. Din fundațiunea „Dionisiu de Simon“. Un (1) stipendiu de 500 lei pentru agronomie. Preferință au rudeniile.

VI. Din fundațiunea „Alex. Șt. Șuluțiu“.
1. Trei (3) stipendii de câte 400 Lei plus câte un ajutor de 4800 Lei, pentru tinerii cari studiază dreptul ori medicina, afară de patrie.

2. Trei (3) stipendii de câte 200 Lei, plus câte un ajutor de 2400 Lei, pentru tinerii cari studiază dreptul în patrie.

3. Șapte (7) stipendii de câte 100 Lei plus câte un ajutor de 1200 Lei, pentru elevi de liceu în clasele superioare.

4. Trei (3) stipendii de câte 60 Lei plus câte un ajutor de 750 Lei, pentru elevi la liceu în clasele inferioare.

Consăngenii au preferință.

VII. Din fundațiunea „David Br. Ursu de Margina“. Un (1) stipendiu de 3000 Lei, pentru elevi și eleve gr.-cat. dela liceele din Blaj, născuți în comune din județele Făgăraș, Sibiu, Hunedoara.

VIII. Din fundațiunea „Vancea — Cassa Arhidiecezană“. 1. Un (1) stipendiu de 5000 Lei pentru studii academice și universitare.

2. Șase (6) stipendii de câte 2000 Lei și două (2) stipendii de câte 1500 Lei, pentru elevi de liceu.

3. Șase (6) stipendii de câte 2000 Lei, pentru eleve de liceu.

4. Zece (10) stipendii de câte 2000 Lei, pentru elevi la școala normală.

Rudeniile au preferință.

IX. Din fundațiunea „Alumnate a Internatului Vancean de fete din Blaj“. Două (2) stipendii de câte 2500 Lei, pentru eleve la liceul din Blaj.

X. Din fundațiunea „I. T. Cheșianu“. Un (1) stipendiu de 1000 Lei, pentru elevi dela școlile din Blaj. Rudeniile au preferință.

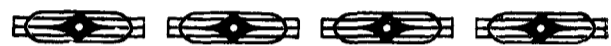
Concurenții la toate stipendiile de mai sus au să alăture la cererile lor: certificat școlar în copie autentică, *carte de botez dela preot*, atestat de paupertate, atestat medical, certificat de frecventare, și pentru dovedirea consăngenității cu fundatorul au să alăture atestat dela oficiul parohial, și respective tabela genealogică exact dedusă. Sunt datori mai departe să determine apriat suma și soiul stipendiului pe care îl cer.

Cererile intrate după termin, nu vor fi luate în considerare.

Blaj, din ședința consistorială ținută la 5 Noemvrie 1927.

Dr. Vasile Suciu
arhiepiscop și mitropolit.

(355) 1—3

GRATIS

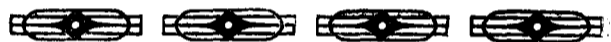
Trimite catalogul despre **Vițe de vie altoite** care cuprind de prețurile cele mai ieftine și sfaturile neresplătibile pentru fiecare viticultor. În interesul propriu al DV. nu procurați vițe de vie sau vițe altoite până când nu ceteți călauza mea de viticultură

Adresa I. SZÜCS pepinerie 25

4—16 [160]

Diosig, jud. Bihor.

Se caută agenți pe lângă provizie mare.

Vasile Hoza

Magazin de ornate bisericești. Vesminte din cele mai bune stoffe.

Prapori de mătăasă din Damasc. Candelabre din bronz auriu de 6 până la 24 lumini. Potire cadelnițe, picside, epitrafire.

Fabrică de clopote

Turnătorie de fontă și metal. La comandă fabric clopote orice mărime din cel mai bun material cu garanție de 50 ani și prețurile cele mai solide.

Vasile Hoza

Sibiu, Piața Prințul Carol Nr. 6.

(97) 20—?

Nou stoc de mărfuri L. E.

Mare asortiment

de mantale pentru doamne, haine bărbătești pentru toamnă și iarnă, și stoffe de mantale. Stoffe bune și ieftine pentru copii și pentru uniforme de copii, precum și țoale, covoare și articli de căptușală se află permanent

□ □ în depozit la □ □

Numele firmei este garanță pentru calitate!

Cluj, Calea Regele Ferdinand, 13.

Depozitul fabricii de stoffe Sibiu

Gromen și Herbert

(200) 1—1